

водночас встановлену ціль та намічені задачі;

– збалансованість – формування збалансованої системи коефіцієнтів, крізь призму яких виявляється вплив на загальний потенціал окремих функціональних потенційних можливостей;

– оптимальність використання наявних ресурсів – передбачає раціональне використання на всіх етапах та ланках бізнес-процесу необхідних видів ресурсів для отримання бажаного результату й ефективного здійснення управління потенціалом розвитку;

– стійкість та динамізм – розглядається з погляду їх діалектичної єдності; стійкість системи розглядається як спроможність системи протистояти руйнівним силам і факторам зовнішнього середовища, погодженню загальної системи побудови;

– принцип єдності цілей – структура управлінської системи є ефективною, коли вона допомагає індивідам вносити власний помірний вклад у досягнення загальної мети;

– принцип діапазону управління – для кожної управлінської системи існує гранична керована чисельність елементів, що управляються [2].

Взявши до уваги умови зовнішнього середовища, а також вплив відповідних його факторів на потенціал підприємства можна не тільки прогнозувати можливі коливання окремих (функціональних) потенційних можливостей, а й розробляти та впроваджувати потрібні заходи, щодо коригування такого тиску впливу на операційну систему, щоб досягти наміченої мети.

Відповідно таких умов потрібна оцінка потенційних можливостей підприємства та нові підходи до побудови механізму розвитку потенціалу, що дозволить зменшити негативний вплив на ефективність його діяльності та буде сприяти вирішенню економічних та соціальних завдань.

1. Федонін О.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка : навч. посіб. / О.С. Федонін, І.М. Репіна, О.І. Олексюк – К. : КНЕУ, 2004. – 316 с.

2. Гірняк О. М. Менеджмент: підручник / О. М. Гірняк, П. П. Лазановський. – Львів : «Магнолія плюс», 2004. – 352 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ В БАНКАХ

Абрамець А.Ю.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

В сучасних умовах функціонування економіки, розвиток будь-

якого економічного суб'єкта і успішне ведення його фінансово-господарської діяльності нездійсненно без залучення інновацій та інноваційної діяльності в якості основи придбання конкурентних переваг і їх збереження.

Сьогодні банки, можуть домогтися конкурентних переваг на ринку, в тому числі за допомогою інновацій. Постійні поліпшення і нововведення дають можливість банкам домогтися високого рівня сервісу і підвищувати його з плином часу. Банк, досягнувши конкурентних переваг, може зберегти їх тільки за допомогою постійних поліпшень. Міцні взаємозв'язки з клієнтами і надійність каналів надання послуг дадуть можливість банкам утримувати позиції на ринку досить тривалий час. Однак після певного періоду часу конкуренти знайдуть шляхи обходу цих переваг на основі використання своїх інновацій; або створять кращі чи більш дешеві способи надання послуг.

В економічній літературі банківської інновацією називають діяльність банку, спрямовану на отримання додаткових доходів і конкурентних переваг в процесі формування і розміщення ресурсів за допомогою нововведень. В окремих джерелах під банківською інновацією розуміється створення банківських продуктів з поліпшеними характеристиками, створення якісно нових послуг, здатних задовольнити потреби клієнтів банку, а також використання більш досконалої технології створення банківських продуктів. Наведені вище визначення відображають різні сторони банківської інновації, але не розглядають їх у сукупності [1].

На нашу думку, банківська інновація – це система різних нововведень в будь-якій сфері функціонування банку, що призводять до збільшення конкурентних переваг, які можуть проявлятися в розширенні клієнтської бази, збільшення частки ринку, скорочення витрат, а також забезпеченні стійкості банку.

Генезис банківських інновацій свідчить про те, що технологічні інновації відкривають доступ до конкурентних переваг банків і сприяють розвитку сучасної банківської системи. Але, технологічні інновації не завжди приводять до збільшення їх прибутку, відповідно в банківській сфері є певна специфіка.

По-перше, технологічні банківські інновації є в більшості випадків зовнішніми для банку, оскільки виникають переважно в інших галузях економіки, таких як електроніка або телекомунікації.

По-друге, технологічні інновації, які розробляються банком самостійно, як правило, пов'язані зі зміною внутрішньобанківської структури і впровадженням нових банківських продуктів.

По-третє, якщо при впровадженні технологічних інновацій в діяльність організацій перш за все враховується величина витрат на НДДКР, то у випадку з банками в основному має місце оцінка витрат на покупку вже наявних на ринку технологій.

Основна роль інновацій при наявності конкуренції на ринку полягає в тому, щоб забезпечити банкам, що здійснюють інноваційну діяльність, технологічне домінування на ринку. Успіх в умовах конкуренції залежить, в першу чергу, від бачення і розуміння керівництвом банку обраної і реалізованої стратегії на основі сформованих конкурентних переваг. З цього випливає висновок, що банкам необхідно підвищувати свою конкурентоспроможність на ринку шляхом використання інновацій [2].

На ринку банківських послуг існує жорстка конкуренція між українськими і іноземними банками за великих і вигідних клієнтів. Для залучення перспективних клієнтів банки готові інвестувати ресурси в нові технології, які дозволять в подальшому запропонувати корпоративним і приватним клієнтам більш якісні і зручні банківські послуги.

Процес впровадження інновацій повинен бути спрямований на забезпечення швидкого розвитку та оновлення послуг, освоєння нових способів підвищення якості сервісу, організації і планування внутрішньобанківських процесів. Подібне оновлення в подальшому забезпечить підвищення лояльності клієнтів, зниження витрат праці та підвищення ефективності діяльності банку в цілому.

1. Єгоричева С.Б. Сутність та особливості банківських інновацій / С.Б. Єгоричева // Управління розвитком: збірник наукових статей. – 2005. - № 3. – С. 150-157.

2. Меренкова О.В. Інноваційні технології банківської діяльності як елемент сучасного економічного мислення / О. В. Меренкова // Сучасна картина світу: Природа, суспільство, людина: збірник наукових праць. - Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2008. - С. 186-194.

СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Змієвська В.І.

Науковий керівник – Плотницька С.І., д-р екон. наук, доцент

Все більш активна інтеграція України в глобальні економічні процеси та наростання конкуренції в більшості сфер і галузей народного господарства диктують необхідність постійного підвищення ефективності управління підприємствами.

Ефективність є узагальнюючим критерієм діяльності підприємства та ґрунтується на таких критеріях, як точність, надійність, швидко-